

BOSNA I HERCEGOVINA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА

SUD BOSNE I HERCEGOVINE
СУД БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Predmet br: S1 2 K 026064 17 Kž

Dana: 01.11.2017. godine

Pred Apelacionim vijećem u sastavu: sudija Mirza Jusufović, predsjednik vijeća
sudija Tihomir Lukes, član
sudija Dr. Dragomir Vukoje, član

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE
protiv
SAVE MANOJLOVIĆA

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine:

Ivana Petković

Branilac optuženog Save Manojlovića:

Advokat Miloš Stevanović

SADRŽAJ

IZREKA PRESUDE	3
OBRAZLOŽENJE	3
I. TOK POSTUPKA	3
A. PRVOSTEPENA PRESUDA	4
B. ŽALBA	5
C. SJEDNICA APELACIONOG VIJEĆA	5
II. OPĆA RAZMATRANJA	6
III. BITNA POVREDA ODREDAVA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 297. STAV 1. TAČKA K) ZKP BIH	6

Broj: S1 2 K 026064 17 Kž
Sarajevo, 01.11.2017. godine

U I M E B O S N E I H E R C E G O V I N E !

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja, sastavljenom od sudija Mirze Jusufovića, kao predsjednika vijeća, te Tihomira Lukesa i Dr. Dragomira Vukoje, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravne savjetnice Neire Tatlić, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Save Manojlovića, zbog krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 342. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u vezi sa krivičnim djelima Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i Ovjeravanje neistinitog sadržaja iz člana 375. stav 1. i 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući po žalbi optuženog Save Manojlovića, od 02.10.2017. godine, izjavljenoj protiv presude Suda Bosne i Hercegovine, broj S1 2 K 026064 17 K od 24.08.2017. godine, nakon održane sjednice vijeća, dana 01.11.2017. godine, u odsutnosti uredno obaviještenih, tužiteljice Tužilaštva Bosne i Hercegovine, Ivane Petković, optuženog Save Manojlovića i njegovog branioca, advokata Miloša Stevanovića, na osnovu člana 310. stav 1. u vezi sa članom 313. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Odbija se, kao neosnovana, žalba optuženog Save Manojlovića i **potvrđuje** presuda Suda Bosne i Hercegovine, broj S1 2 K 026064 17 K od 24.08.2017. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. TOK POSTUPKA

A. PRVOSTEPENA PRESUDA

1. Prvostepenom presudom Suda Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Sud BiH), broj S1 2 K 026064 17 K od 24.08.2017. godine, optuženi Savo Manojlović oglašen je krivim za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 342. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ FBiH), u vezi sa krivičnim djelima Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. u vezi stava 1. KZ FBiH i Ovjeravanje neistinitog sadržaja iz člana 375. stav 1. i 2. KZ FBiH, te je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od dvije godine i šest mjeseci.
2. Na osnovu člana 57. KZ FBiH optuženom je u izrečenu kaznu zatvora uračunato vrijeme provedeno u pritvoru, i to u periodu od 03.10.2016. godine pa do 24.08.2017. godine.
3. Na osnovu člana 114. KZ FBiH, a u vezi sa članom 392. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP BiH), od optuženog je oduzeta imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog djela, i to novčani iznos u visini od 2.000,00 KM, koji je optuženi dužan uplatiti na račun države Bosne i Hercegovine putem jedne od poslovnih banaka u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.
4. Na osnovu člana 78. KZ FBiH od optuženog su oduzeti predmeti - mobilni telefon marke „Samsung“, tip „Galaksi S6“, sa pripadajućom SIM karticom, a koji je ranije privremeno oduzet po Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta, broj 16-16/1-65/16 od 03.10.2016. godine.
5. Istom presudom, a na osnovu odredbe člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi je obavezan na plaćanje troškova krivičnog postupka, i to troškova nastalih na ime odbrane po službenoj dužnosti, o čijoj će se visini odlučiti naknadno, po pribavljanju potrebnih podataka, te na troškove sudskog paušala u iznosu od 200,00 KM, koje troškove je optuženi dužan platiti u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

B. ŽALBA

6. Protiv ove presude žalbu je izjavio optuženi Savo Manojlović, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, sa prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda ukine i vrati na ponovno odlučivanje. Naime, optuženi ukazuje na dio obrazloženja pobijane presude u kojem se navodi da je standard „dovoljno dokaza“ Sud utvrdio na osnovu priznanja optuženog i dokaza pobrojanih u predmetnoj optužnici, koje je optužba detaljno obrazložila. Optuženi smatra da Sud mora utvrditi da li postoji dovoljno dokaza o krivici optuženog, te da Sud u presudi nije dao svoje obrazloženje kada je u pitanju krivica optuženog. Također smatra da je Sud trebao navesti za svaki pojedinačni dokaz na osnovu čega je donio zaključak o krivici optuženog. Stoga optuženi ističe da se u konkretnom slučaju radi o paušalnom obrazloženju, navedenom u jednoj rečenici. Slijedom navedenog, optuženi zaključuje da je Sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH, s obzirom da nema razloga o odlučnim činjenicama na osnovu kojih bi Sud izveo zaključak o krivici.

C. SJEDNICA APELACIONOG VIJEĆA

7. Sjednica vijeća Apelacionog odjeljenja Suda BiH (u daljem tekstu: Apelaciono vijeće), održana je dana 01.11.2017. godine, u smislu člana 304. ZKP BiH. Navedeni član u stavu 4. propisuje da nedolazak stranaka i branilaca koji su uredno obaviješteni ne spriječava održavanje sjednice vijeća, pa je u skladu s tom odredbom i održana sjednica, s obzirom da uredno obaviješteni, tužiteljica Ivana Petković, optuženi Savo Manojlović i njegov branilac advokat Miloš Stevanović, nisu pristupili istoj. Kako stranke i branilac nisu iskoristili svoje pravo na izlaganje žalbe i davanja odgovora na žalbu, to je Apelaciono vijeće zaključilo javni dio sjednice i pristupilo radu u nejavnom dijelu.

8. Nakon što je ispitalo pobijanu presudu u granicama istaknutih žalbenih prigovora, u skladu sa odredbom člana 306. ZKP BiH, Apelaciono vijeće je donijelo odluku kao u izreci, iz sljedećih razloga:

II. OPĆA RAZMATRANJA

9. Prije obrazloženja za svaki istaknuti žalbeni prigovor, Apelaciono vijeće napominje da je obaveza žalioca da u skladu sa odredbom iz člana 295. stav 1. tačke b) i c) ZKP BiH, u žalbi navede kako pravni osnov za pobijanje presude, tako i obrazloženje kojim potkrepljuje osnovanost istaknutog prigovora.

10. Budući da Apelaciono vijeće na osnovu odredbe iz člana 306. ZKP BiH presudu ispituje samo u granicama žalbenih navoda, obaveza je podnosioca žalbe da žalbu sastavi tako da ista može poslužiti kao osnova za ispitivanje presude.

11. U tom smislu, podnosilac žalbe mora konkretizovati žalbene osnove iz kojih pobija presudu, precizirati koji dio presude, dokaz ili postupak suda osporava, te navesti jasno i argumentovano obrazloženje kojim će potkrijepiti istaknuti prigovor.

12. Samo paušalno označavanje žalbenih osnova, jednako kao i ukazivanje na navodne nepravilnosti u toku prvostepenog postupka bez preciziranja na koji žalbeni osnov se podnosilac žalbe poziva, nije valjana osnova za ispitivanje prvostepene presude.

III. BITNA POVREDA ODREDBA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 297. STAV 1. TAČKA K) ZKP BIH

13. Apsolutno bitna povreda odredaba krivičnog postupka u skladu sa članom 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH postoji kada prvostepena presuda, kao formalni sudski akt, sadrži određene nedostatke u izreci i obrazloženju, koji su po svojoj prirodi takvi, da onemogućavaju ispitivanje njene zakonitosti i pravilnosti. Bitna povreda odredaba krivičnog postupka u smislu ove tačke postoji i u slučaju ako prvostepena presuda uopće ne sadrži razloge ili u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.

14. Razmatrajući žalbeni prigovor optuženog da pobijana presuda ne sadrži adekvatnu argumentaciju, odnosno da joj nedostaje ocjena svih dokaza uloženi u spis predmeta, Apelaciono vijeće je došlo do zaključka da je prvostepeno vijeće dovoljno

jasno obrazložio svoju odluku, kojom u cijelosti potvrđuje činjenične navode iz izreke presude, čime se ukazuje neosnovanim navedeni žalbeni prigovor. U tom smislu ovo Vijeće također nalazi da obrazloženje pobijane presude sadrži adekvatnu i dostatnu argumentaciju, pogotovo iz razloga što se radi o presudi koja je rezultat zaključenog sporazuma o priznanju krivice, te nije ni došlo do faze izvođenja dokaza na glavnom pretresu.

15. Činjenica je da se optuženi odrekao prava na suđenje, a bez suđenja odnosno glavnog pretresa i dokaznog postupka kao njegovog ključnog dijela u pravilu nema bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Međutim, i pored toga, Apelaciono vijeće je razmotrilo izjavljenu žalbu i za svoju odluku će dati razloge u nastavku obrazloženja.

16. Potrebno je istaći da obrazloženje, koje je sastavni dio presude, ne treba da sadrži sve detalje i da daje odgovore na sva postavljena pitanja i iznesene argumente, s tim da obim obrazloženja uvijek zavisi od prirode odluke.¹

17. Kada se govori o dokazivanju u krivičnom postupku, pojam možemo definisati kao procesnu radnju kojom se pomoću dokaza utvrđuju činjenice važne za pravilno presuđenje i to kako u pogledu utvrđivanja krivice, tako i u pogledu odmjeravanja odgovarajuće krivičnopravne sankcije.

18. Zakonodavac u pravilu ne propisuje kojim dokazima se dokazuje pojedina činjenica, niti određuje potrebnu kvalitetu dokaza. Ocjena dokaza prepuštena je slobodnoj ocjeni suda koji postupa u konkretnom predmetu. Kada govorimo o slobodnoj ocjeni dokaza pri tome se naravno ne radi o potpunoj arbitrarnosti u ocjeni dokaza, već se ona mora temeljiti na logičnosti, pravilima posebnosti pojedinih struka i određenoj životnoj zakonomjernosti uzroka i posljedica.

19. Naime, prvostepeno vijeće je iz dostavljenih dokaza, a posebno iz zapisnika o saslušanju svjedoka i osumnjičenih lica, rezultata posebnih istražnih radnji, privremeno oduzete dokumentacije, izvelo zaključak da je optuženi Savo Manojlović, na način kako je to opisano preambulom izreke pobijane presude, svojim radnjama ostvario sva bitna

¹ Vidi, Ustavni sud Bosne i Hercegovine, odluke br. U 62/01 od 5. aprila 2002. godine i AP 352/04 od 23. marta 2005. godine; vidi, Evropski sud za ljudska prava, Ruiz Torija protiv Španije, presuda od 9. decembra 1994. godine, serija A broj 303-A, stav 29.

obilježja krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 342. stav 2. KZ FBiH, dok je u odnosu na pojedinačne inkriminacije, prvostepeno vijeće navelo konkretne dokaze i šta iz istih proizlazi, a na osnovu kojih je utvrdilo dokazanost svih tačaka optuženja. Tako je ocjenom svih dokaza, prvostepeno vijeće pravilno utvrdilo da prezentirani dokazi upućuju na zaključak da je optuženi navedeno krivično djelo počinio s umišljajem i u stanju uračunljivosti.

20. Dakle, u pobijanoj presudi su dati razlozi o odlučnim činjenicama relevantnim za presuđivanje u ovoj krivičnopravnoj stvari. Prvostepeno vijeće se u presudi osvrtao na one dokaze koji su relevantni za donošenje odluke, te je u obrazloženju odluke iznosilo zaključke o činjenicama koje su od suštinske važnosti za odluku.

21. Iz naprijed navedenih razloga, Apelaciono vijeće nalazi da je prvostepeno vijeće primjenom principa slobodne ocjene dokaza, iz člana 15. ZKP BiH, pravilno ocijenilo sve dokaze uložene u spis predmeta, kako iskaze svjedoka, tako i materijalne dokaze, njihovu pouzdanost i dokaznu vrijednost, te da je u obrazloženju pobijane presude posebnu pažnju poklonio dokazima koji su se po svom značaju i kvaliteti isticali, odnosno koji su bili od presudnog značaja za utvrđivanje krivice optuženog, shodno odredbi člana 231. stav 6. tačka b) ZKP BiH.

22. Stoga, Apelaciono vijeće nalazi da su optužbe protiv optuženog pažljivo razmotrene, uključujući i sve uložene dokaze, jer bi u suprotnom prvostepeno vijeće odbacilo sporazum o priznanju krivice.

23. Ovdje je potrebno ukazati na činjenicu da se optuženi sa svojim braniocem izjasnio da je imao priliku upoznati se sa dokazima, te da nema prigovora na uložene dokaze. Shodno tome, nije ni bilo potrebe da prvostepeno vijeće u pobijanoj presudi iznosi sadržinu svakog dokaza ponaosob, kada je utvrdilo da su dokazi zakoniti i vjerodostojni. Također optuženi ni u izjavljenoj žalbi nije prigovarao na zakonitost i relevantnost bilo kojeg dokaza.

24. Optuženi je pred Sudom potpuno i nedvosmisleno izjavio da se osjeća krivim za krivičnopravne radnje koju mu se optužnicom stavljaju na teret, izvršene na način i u vrijeme kako je to i navedeno u optužnici. Također je izjavio da u vrijeme zaključenja

sporazuma na njega nije vršen bilo kakav pritisak da zaključi sporazum, te da je u to vrijeme, kao i u vrijeme razmatranja sporazuma o priznanju krivice potpuno svjesno, svojom voljom, zaključio sporazum i dao izjavu o priznanju krivice. Iz navedenog proizlazi da su ispunjeni svi kumulativno postavljeni uslovi za razmatranje sporazuma o priznanju krivice.

25. Shodno tome, cijeneći sve dokaze optužbe, prvostepeno vijeće je izvelo nesumljiv zaključak da je optuženi sa njemu poznatim licima, kao pripadnik grupe za organizovani kriminal, izrađivao lažne isprave s ciljem da se takva isprava upotrijebi kao prava, te lažnu ispravu upotrijebio kao pravu i nabavljao radi upotrebe, a zatim dovođenjem u zabludu nadležnog organa učinio da on u javnoj ispravi, zapisniku ili knjizi ovjeri štogod neistinito što treba služiti kao dokaz u pravnom prometu, čime je ostvario sva bitna obilježja krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 342. stav 2. KZ FBiH, u vezi sa krivičnim djelima Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. u vezi stava 1. KZ FBiH i Ovjeravanje neistinitog sadržaja iz člana 375. stav 1. i 2. KZ FBiH.

26. Slijedom navedenog, Apelaciono vijeće nalazi da žalba optuženog nije osnovano ukazala da je pobijana presuda nepravilna i nezakonita, te shodno tome ovo Vijeće zaključuje da prvostepeno vijeće nije povrijedilo odredbu člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH, kako se to neosnovano navodi u žalbi.

27. Iz naprijed navedenih razloga, Apelaciono vijeće je u cijelosti odbilo kao neosnovanu žalbu optuženog Save Manojlovića, te na osnovu člana 310. stav 1. u vezi sa članom 313. ZKP BiH, donijelo odluku kao u izreci presude.

ZAPISNIČAR

Pravna savjetnica

Neira Tatlić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

SUDIJA

Mirza Jusufović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.